

Místo mému srdci nejbližší

Existuje mnoho míst, kde se cítím spokojeně, avšak znám pouze jedno, ke kterému jsem si vytvořila pevné pouto a na které se vždy velice ráda vracím. Je to jedna malá vesnička, kde mám spoustu oblíbených míst, a tak nedokážu říci, které z nich mám nejraději.

Spoustu klidu a míru mi ale přináší, když odpočívám v měkké limetkově zelené trávě, která je obklopená lučním kvítím. Kolem mne se nese čerstvý vánek a já ležím na louce prohráté zlatavým sluncem. Příroda vydává rozmanité zvuky, ptáci zpívají jako pěvci v opeře, voda na okraji jezu hlasitě šumí, děti piští ze všech sil, přitom co si hrají ve vsi na schovávanou. Už jsou také slyšet veverky poskakující po korunách mohutných stromů. Stromy jsou obklopeny rozlehlými mechy, které jsou posypané bukvicemi spadány z vysokých buků. Tyto buky rozpínají své větve hned vedle smrkového údolí. Smrkové údolí působí možná tajemně, avšak opak je pravdou. Uprostřed temně působícího údolí stojí skromná hájovna, která na první pohled vypadá opuštěně, avšak žije zde velmi moudrý hajný se svou přívětivou manželkou. Je proslulá svými kynutými buchtami, které chutnají celé vesničce. Tyto slavné buchty nechává vždy vychladnout na okraji pootevřeného okna. Jejich hájovna má dřevěnou fasádu, kterou doplňují velká okna se zelenými okraji a psí bouda, ve které každé odpoledne pospává přátelský ovčácký pes, který si vždy jako první všimne voňavých buchet na okně a nemůže z nich spustit oči. Naproti tomuto skromnému stavení stojí malá lesní školka provoněná mladými smrky. Tuto školku plně střeží pan hajný a jeho věrný pes. Tento ovčácký pes má huňatou hnědou srst s bílými skvrnami kolem jeho mohutných tlap, kterými si vždy pomáhá se dostat k provoněným buchtám.

Toto jsou ale pouze ta nejskromnější kouzla, která skrývá místo mému srdci nejbližší, avšak to neskromnější je vždy to nejlepší.

Anna Haisová